

Una marededéu rosinca a Jerez

La capella més sumptuosa de l'església-convent de Sant Domènec de Jerez de la Frontera és per a la Mare de Déu de la Consolació. La Divina Providència, o l'enginy dels autors dels relats de la tradició (o de la llegenda), fa possible que aquesta advocació mariana tingui les seves arrels a la nostra diòcesi i, més concretament, a Roses.

Ens hem de remuntar al segle XIII, exactament l'any 1282, quan un capità d'un vaixell mercant de Gènova, Micer Dominico, torna d'Itàlia. En el moment que travessa el golf de Roses amb les seves sis naus, es gira una gran tempesta. Ell, que era molt devot de la Mare de Déu, la implora i, de cop i volta, veu com se li van acostant dues llumetes. Com més s'acostaven, més amainava la tempesta. Immediatament, Micer ordena que una barqueta de salvament amb quatre mariners vagin a veure què eren aquelles llums. Sorprenentment els mariners es troben amb una bella imatge de la Mare de Déu, que és recollida i portada a la nau del capità. La tripulació va continuar el viatge fins a Puerto de Santa María. Aquella nit, la Mare de Déu, en somnis, demanà al capità que la portessin a Jerez per ser venerada en el convent dels pares dominics.

Aquesta història la sabem gràcies a un text de Juan López, antic bisbe de Monopoli (Itàlia), que es troba en un volum sobre la història dels dominics, i és recollida pel pare Narcís Camós en la seva obra *Jardín de María plantado en el principado de Cataluña*.

Avui, aquesta mateixa imatge segueix tenint molta devoció. És d'un material desconegut, semblant a l'alabastre, i presideix un magnífic retaule barroc.

L'any 1710 es va posar la imatge en una carreta de plata amb dos braus, com si fos una carrossa. Es diu que, abans que fos venerada en el convent dels pares dominics, va rebre



culte provisionalment en una ermita dedicada a la Mare de Déu de Gràcia. Tot primer, la van anar a buscar els freres franciscans per portar-la al seu convent, però la imatge es va quedar immobilitzada, sense que ningú la pogués moure. Després hi anaren els pares dominics, i la Mare de Déu no s'hi va oposar. La van posar en una carreta tirada per dos toros en solemne processó fins al convent dels dominics. D'aquí el sentit de la carrossa.

La capella on es venera actualment va ser construïda el 1537. Les despeses van ser sufragades per Jacob d'Adorno, un descendent del capità genovès.

La Mare de Déu de la Consolació és la patrona de la ciutat de Jerez juntament amb la Mare de Déu de la Mercè, i la seva festa és el 8 de setembre.

El convent es troba al carrer Alameda de Cristina.

ÀNGEL RODRÍGUEZ VILAGRAN